

Vallan maantiede -podin 27. Jakso: "Islamilainen NATO" muovaa Lähi-idän turvallisuusjärjestystä

Tämä on tekoälyllä tehty tekstivastine, joka on ihmisen tarkastama

Minna Kuusisto

Sopimuksen tarkoituksena on vahvistaa yhteistä pelotetta kaikenlaista hyökkäystä vastaan ja siinä linjataan, että aseellinen hyökkäys yksi valtiota vastaan katsotaan hyökkäykseksi niitä kaikkia vastaan. Kuulostaako tutulta? Kyseessä ei kuitenkaan ole paljon puhuttu naton artikla 5, vaan ote mekan puolustussopimuksesta, jonka elokuussa allekirjoittivat Turkki, saudi-arabia ja pakistan. Onko lähi-idän kuohunnan keskelle syntynyt uusi sotilaallinen liittouma? Ja jos on, kuinka vahva se on? Ja ketä vastaan se taistelisi? Tämä on Vallan maantiede-podin 27. jakso. Mä oon Minna Kuusisto.

Liselott Lindström

Ja mä oon Liselott Lindström. Hei, kesätauko on ohi, vihdoin päästään taas podaamaan. Ja meillä on teille yksi tärkeä uutinen. Mä sain tossa keväällä uuden työpaikan ja sen myötä Vallan maantiedepodia tehdään nyt tästä lähtien yhteistyössä Maailman Kuvalehden kanssa, mutta mitäs se teille kuulijoille tarkoittaa? Ei yhtään mitään. Me jatketaan ihan samalla menolla ja meiningillä, mutta tää vähän helpottaa meidän elämää suuntaan ja toiseen.

Minna Kuusisto

Joo, tää on todella siisti juttu. Hinnalla odotan meidän yhteistyötä, mutta jos sitten lähdetään kertaamaan ihan kesän tapahtumia, meillä ei ole ollut tapana hirveästi. Mistä muusta puhua kuin geopolitiikasta, niin kai me puhutaan siitä tänäänkin pelkästään.

Liselott Lindström

Kyllä vain. Ja tota, no ehkä voisi ihan alkuun napata tämän, että kun me suunniteltiin tätä jaksoa, niin luultiin, että Iranin ja Yhdysvaltojen välillä oli jonkin sortinen aselepo käynnissä, mutta nyt on taas Yhdysvallat iskenyt ohjuksilla Iraniin. Tai luultiinko? Niin, mutta se oli siellä paperilla. Paperilla oli tälleen, että piti olla vähän niin kuin vähän rauhallisemmat meiningit.

Minna Kuusisto

No vähän rauhallisemmat, mutta kyllähän tämä niin kuin aika tämmöiseltä pitkittyneeltä limbolta näyttää ja todella pahalta pattitilanteelta, että se Trumpin kesäkuun puolivälissä julistama tulitauko, niin sehän kaatui loppupelissä hyvin nopeasti, kesti vaan sen 23 päivää eli alkoi sieltä kesäkuun puolivälistä ja sitten heinäkuun ihan ensimmäisinä päivinä alkoi näyttää jo siltä, että ei tulitauko tule kestämaan ja siinä varmasti ongelmaksi muodostui se, että se 14-kohtainen

aiesopimus, se memo, joka silloin kirjoitettiin niin. Alun perinkin oli oli hyvin epäselvä nimenomaan sen hormusinsalmen hallinnan kannalta ja itse mä näen tän jotenkin niin, että tavallaan tällaiset tulitauot niinku oli sitten kyseessä virallinen tulitauko tai sitten. No ehkä ennen kaikkea tällainen virallinen tulitauko, jonka aikana siis myös hormusinsalmen liikenne edes osittain pääsi pääsi taas kulkemaan, niin niin se tavallaan hyödyttää molempia osapuolia. Koska siis Yhdysvaltojen osalta puhutaan paljon siitä, että Yhdysvaltojen asevarastot hupenee ja. Ja etenkin näitä torjuntaohjuksia on koko ajan vähemmän ja vähemmän, ja on Yhdysvaltojen eduksi, että sotiminen ja taistelut välillä taukoaa. Ja toisaalta on Iraninkin eduksi, koska siis sitten Iran saa ainakin hetken aikaa taas vietyä öljyään vähän normaalimmin kuin Yhdysvallat joksikin aikaa purki tämän oman saartonsa niistä Iranilaisten satamien ympäriltä. Mutta sitten toisaalta kuitenkin kummankaan osapuolen intressissä ei ole päästä tavallaan... Irti täysin tästä hormusinsalmen hallinnasta siis siinä mielessä, että että yhdysvallat ei halua tavallaan yksipuolisesti purkaa sitä Iraniin kohdistuvaa saartoaan, koska se on tavallaan ollut se paras kiristyslenkki Yhdysvaltojen puolelta Iranin suuntaan. Mutta sitten toisaalta myöskään Iran ei ole valmis luopumaan siitä hormusinsalmen hallinnasta, koska he kokee, että se on heidän paras neuvotteluvaltti näissä näissä näissä tota ydin. Ydinsopimusta uutta ydinsopimusta koskevissa neuvotteluissa. Eli mun mielestä siis pattitilanteessa vaan väistämättä ollaan ja ja edelleen vaikuttaa siltä, että ainoat vähän niinku oikeat neuvottelut on käynnissä. Oikeastaan omanin ja Iranin välillä siitä, että miten oikeasti sitä salmea sitten hallittaisiin. Eli Iran haluaisi hallita sitä. No vähän niinku kokonaisuudessaan, mutta ainakin sitä sisäänpäin tulevaa liikennettä ja. ja sitten haluaisi myös olla vähän peukaloimassa sitä ulospäin suuntautuvaa liikennettä, mutta mun mielestä Iran on edelleen tietyllä tavalla niskan päällä kyllä tässä ja tavallaan haluaisi Yhdysvalloilta vaikka mitä myönnytyksiä, haluaisi helpotuksia pakotteisiin, haluaisi, että jäädytettyjä varoja vapautettaisiin ja haluaisi sotakorvauksia ja ties mitä ennen kuin olisi valmis päästämään irti siitä salmen hallinnasta.

Liselott Lindström

Niin ja se, mikä just Yhdysvallat ehkä hieman tai paljonkin aliarvioi, oli jotenkin tämän Iranin resilienssi, että miten paljon ne kestää. Ilman että murtuu jos miettii että mitä kaikkea se maakin on käynyt läpi tässä viime viimeiset vuosikymmenet ja kaikki pakotteet ja kaikkea tällaista, että että ei tämmöinen hirveästi horjuta horjuta lopulta ja sitten samalla on ihan kiinnostavaa kyllä just tää Yhdysvaltojen asevarastot, että miten miten paljon niillä nyt sitten on, että sehän on ollut ollut vähän mediatietoja siellä ja täällä, että jotkut sanoo, että ne on käyttänyt suurimman osan ja jotkutkin sanoo, että ne on käyttänyt puolet niistä niistä tota. Ohjuksista, mutta mikä sitten on totuus ja Trumpin mielestä hän ei ole käyttänyt varmaan yhtään ja kaikkea ihan kunnossa.

Minna Kuusisto

Ja sitten kuitenkin nämä monet tämmöiset sofistikoituneimmat aseet, niin niitähän ei ihan yhdessä yössä sitten valmisteta lisää, että voi ottaa vuosia, että saadaan varastoja täytettyä. Ja tuossa mitä sanoit justin, että Yhdysvallat väärin arvioi Irania, niin voi olla, että jossain vaiheessa tällä tuotantokaudella tartutaankin tähän aiheeseen vähän niin kuin tähän. Myöskin on taloudellisen sodankäyntiin ja siihen, että minkälaiset aseet loppupelissä toimii ja mikä tavallaan on semmoinen sopiva kiristyskeino ja Yhdysvallat selkeästi väärin arvioi Iranin. No paitsi ehkä siinä, että miten paljon Iran sietää kipua, Yhdysvallat ei itsestä juuri siedä, mutta myös siinä suhteessa, että Yhdysvallat jotenkin kuvitteli, että Iran ei pysty sulkemaan hormusinsalmea ilman, että siitä koituu myös heille itselleen suunnatonta haittaa ja he itse asiassa on osoittanut, että he on pystynytkin tekemään näin. Mutta aika paljon muutakin tapahtunut. Kiinnostavaa Lähi-idän alueella tässä kesän aikana.

Liselott Lindström

Kyllä, kesällähän Trump piti kovaa meteliä Hamasin historiallisesta aseistariisumisesta, johon Hamas oli siis periaatetasolla suostunut, mutta tämä nyt ei ole käytännössä toteutunut. Se on nyt jäänyt semmoiseen, että Hamas sanoo, että Israelin pitää poistua Gazasta ennen kuin ne riisuu aseista ja Israel sanoo, että ne poistuu Gazasta vasta, kun Hamas on riisunut aseensa, niin vähän semmoinen pattitilanne sielläkin, että kumpikaan ei suostu liikkumaan. Suuntaan tai toiseen, mutta Israel on vaan edelleen laajentanut kontrolliaan. Gazan kaistalla hallitsee nyt 60 prosenttia alueesta. Ja just viime viikolla niin Netanjahu sanoi, että hän on ohjeistanut armeijaa ottamaan haltuun 70 prosenttia alueesta, eli ne haukkaa pikkasen, pikkasen, pikkasen. Tiedetään, että tavoitehan on viedä se kokonaan. Ja samalla sitten toi tilanne länsirannallata, josta ollaan myös puhuttu, niin se vaan jatkaa huononemistaan, että sielläkin... Nythän niin kuin Israel yrittää katkaista Itä-Jerusaleminkin länsirannasta ja tällä tavalla saada, no pikkuhiljaa siinäkin haukata pala palalta ja lopulta viedä se kokonaan. Ja Libanonissa taas taistelujen intensiteetti on vähän laskenut siitä kevään piikistä silloin, kun meilläkin oli siitä jakso, mutta sitten on taas viime viikkoina ollut tilanteita, missä näyttäisi, että taisteluja on taas ja tilanne pahenee. Ja sitten on sen lisäksi vielä Syyria, missä israel on myös tehnyt iskuja viime aikoina ja siellähän ne pyrkii myös niinku varmistamaan omien etujensa toteutumisen niinku tän uuden uuden hallinnon aikakaudella ja se iskee nyt säännöllisesti sotilaskohteisiin ja siellä se on niinku vähän enemmän sitten turkkia kohtaan palataan siihen kohta, mutta tota samalla se myös niin kun osallistuu Yhdysvaltojen välittämiin neuvotteluihin Syyrian uuden hallinnon kanssa, että tässäkin niinku. Syyrian parka on taas joutumassa jotenkin silleen suurten valtojen ristituleen, mutta

Minna Kuusisto

Siis tämä Syyrian tilanne on kyllä tosi kiinnostava ja liittyy myös tähän meidän tämänpäiväiseen jaksoaiheeseen, koska just Syyriassa nimenomaan Israelin ja Turkin

välit on kyllä todella kireät. Eli Turkki tukee tätä Syyrian uutta hallintoa ja Israel taas pitää tosi tärkeänä, että etenkin raja-alueilla olisi tällaiset riittävät puskurialueet, eikä toisaalta sitten Syyrian joukkoja, tullaan vähän myöhemmin myöskään Turkin joukkoja, olisi sitten liian lähellä Israelia. Elokuun puolivälin jälkeen itse asiassa kuultiin hyvin harvinaista kritiikkiä myös trumpin hallinnon edustajalta, kun tom barrack, joka siis on Yhdysvaltojen turkin suurlähettiläs ankarassa ja samaan aikaan myös Syyrian erikoislähettiläs. Hän kritisoi hyvin selvin sanakääntein tätä israelin tekemää iskua abu al duhurin ilmatukikohtaa luoteissyriassa ja netanjahun versio tästä. Koko tarinasta siis oli se, että että israel iski sinne, koska niiden piti estää turkin läsnäolo siellä tukikohdassa, koska se voisi uhata israelin turvallisuutta. Mut barak sanoi, että nää on ihan perusteettomia väitteitä, että turkilla ei ole mitään sotilaallista läsnäoloa siellä eikä aiettakaan sellaisesta ja barak jopa meni niin pitkälle, että se sanoi, että että israel tässä provosoi turkkia ihan tarkoituksellisesti ja että tää saattoi olla jopa osa netanjahun ihan siis vaalikampanjaa.

Liselott Lindström

Mutta toi on kyllä kiinnostavaa just toi niin kun nää sotilastukikohdat ja turkkihan on ollut tosi vahvasti läsnä siellä Syyriassa koko sisällissodan aikana ja tukenut oppositiota ja nyt niin kun oppositio on noussut sitten valtaan eli se on niinku turkille voitto ja nehän kyllä ne vähän niinku on selvitetty että että minkälaista läsnäoloa ne siellä haluaa että no kurdikysymys on niille tosi tärkeä tärkeä ja siksi ne haluaa haluaa niin kun olla siinä. Siinä niin kuin mukana, että mitä tapahtuu Syyriassa, että ne haluaisi, että ne kurdijoukot liitettäisiin Syyrian armeijaan, mutta silloin Syyrialla pitäisi olla joku armeija, johon liittää, ja se on nyt vielä hyvin heikolla pohjalla, mutta tässäkin Turkki näkee, okei, että ne voi myydä paljon aseita ja auttaa sitten Syyriaa saamaan vahvan keskushallinnon ja saamaan hyvän armeijan, ja sitten ne haluaa myös tehdä rahaa sillä Syyrian jälleenrakentamisella. Turkilla on paljon intressejä tässä. Ja sitten mä luin yhden tällaisen analyysin just näistä sotilastukikoista. kohdista, että Israelilla on nyt vähän semmoinen taktiikka, että ne yrittää estää, pommittaa ennen kuin Turkki edes saa mieleensä asettua mihinkään tukikohtaan, että just tämä Abu al-Duhurin tukikohta, niin se oli vissiin just laitettu ihan uusiksi, että myös, että tuli vähän sen jälkeen, kun tämä Megan sopimus oli solmittu, että myös vähän tällainen Tapa ehkä vähän provosoida, mutta samalla ne oli hyvin tarkkoja siinä, että ne ei iskenyt mihinkään ihmisiin, ei mihinkään niinku turkin omaisuuteen, vaan pelkästään Syyrian Syyrian niin kuin hangaareihin ja ja ja kiitoratoihin, että että se oli niinku hyvin tällainen niinku taktinen taktinen veto, mutta toisaalta tää oli lähellä turkin rajaa eli turkilla on kyllä niinku tukikohtia siellä muutaman kymmenen kilometrin päästä, mutta mutta just tää niin kuin. Abual Duhur on myös Israelille tärkeä siksi, että Israelhan on käyttänyt Syyrian ilmatilaa. Tänä pääsisi pommittamaan, kun Iran yrittää saada Hizbollahille aseita ja varusteita sinne Libanoniin, että tämä on siksi Israelille myös tärkeää, mutta Israelille ylipäänsä on tärkeää se, että he pystyy käyttämään naapurivaltoidensa ilmatilaa

mahdollisimman paljon, että tietenkin heitä sitten ärsyttää tämä, että Turkki hääräilee siellä myös. Mutta se on myös kiinnostavaa, jos kun sanoit tuosta... tämä Barrackin kritiikki, niin toisaalta okei, hän istuu niinku kahdella pallilla siellä Syyrian erikoislähettiläänä ja Turkin suurlähettiläänä, mutta hän ei ole ainoa, joka on kritisoinut Israelia nyt, että myös tämä Mike Huckabee, joka on Israelin, siis Yhdysvaltojen Israelin suurlähettiläs, joka hän on ollut hyvin tällainen pro-siirtokunnat ja pro kaikkea tällaista. Hän on kritisoinut Nyt myös siirtokuntia, mutta mä mietin, se oli vain yksi tällainen tapahtuma, missä hän sanoi, että että niinku tässä oli oli juutalaista terrorismia, kun yksi palestiinalaiseen perheeseen niinku iskettiin. Mutta sitten mä mietin, että onko se vaan niinku tapa vastata siihen kritiikkiin, kun häntä on kritisoitu niin paljon siitä, että hän vaan niinku hyväksyy israelin semmoisen apartheid politiikan ja ja niinku siirto siirtokuntien niinku perustamisen ja itsekin on sanonut tyyliin, että haluaa kesä. asunnon siirtokunnasta, että onko tämä nyt vaan sitten tapa olla silleen, että no kyllä minä myös vähän kritisoin, että vähän semmoista silmälumetta, mutta kiinnostavaa kuitenkin.

Minna Kuusisto

Mutta jos vielä palataan tosiaan tähän, että mitä Barackin väitti tästä tavallaan Israelin iskusta, niin Israelissahan tosiaan vaalit lähestyy, eli lokakuun lopussa on vaalit ja siinä mielessä just ne tänne jo tekee omaa kampanjaansa tässä ja Onhan tää barrackin kritiikki sillä tavalla kiinnostava, että että tota on toki tiedetty. No niinku säkin mainitsit, että on sieltä nyt muitakin soraääniä kuultu ja tiedetään ettei netania on ja trumpinkaan välit nyt ole ihan ongelmattomat, mutta että että barrackhan niin kun jatkoi vielä tosiaan sanomalla, että tää tilanne oli siis todella vakava. Turkki olisi voinut hyvin vastata näihin tähän israelin iskuun lähettämällä esimerkiksi hävittäjiä sinne ja siis että riskinä olisi ollut jopa kolmas maailmansota. Eli no niin kun kyllä korosti sitä että se oli. Hyvin suuret eskalaatoriskit. Tokihan Barack myös sanoi, että tavallaan saattoihan tässä olla kyseessä jonkinlainen tällainen informaatiokatkos IDF:n ja Netanjahun kabinetin välillä, eli vähän niin kuin otti Netanjahulta sitten vastuuta pois ja tavallaan myös, että ehkä Netanjahu ei ollut täysin tietoinen siitä, mitä hänen armeijansa on tekemässä, mutta Israel tietysti puolustautui näiltä syyteiltä hyvinkin kiivaasti ja puolustusministeri Katz käytti tätä tällaista ilmaisua. Vähän niin kuin säkin tuossa sanoit, että Erdogan jäi kiinni käsiheksipurkilla ja joutui sitten... vetäytymään. Eli kyllähän heillä oli hyvin eri näkemys tästä. Ja sä paljon tietysti puhuitkin jo siitä, että Turkki tukee tätä Syyrian uutta hallintoa siis erilaisin keinoin ja on tarjonnut sille sotilaallista koulutusta, varusteita, kaikenlaista. Ja sitten taas niin kuin Turkilla on edelleen tuhansia joukkoja siellä Syyrian pohjoisosissa. Israel taas, niin kuin säkin mainitsit, niin on vastustanut tätä Turkin sotilaallista läsnäoloa. Ainakin nyt niinku siltä osin just että kun se vaikka rajoittaisi sitten tätä heidän omaa Syyrian ilmatilan käyttöönsä ylipäättään tää israelin ja turkin välisen huonontuminen, niin niin onhan se kyllä liittyy osalta myös tähän gazan sotaan eli sen jälkeen turkki muun muassa katkaisi kahdenväliset kauppasuhteet ja ja

israel taas ei niinku todellakaan pidä siitä, että turkin tää alueellinen rooli vahvistuu ja mun mielestä aika kiinnostavaa, että jotkut israelilaiset poliitikot ja analyytikot kutsuu turkkia jopa jo uudeksi. Iraniksi, eli ihan selkeästi Turkista Turkki on niin kuin joutumassa todella pahasti Israelin hampaisiin tässä.

Liselott Lindström

Niin voisi ehkä mainita lyhyesti vaan just tästä Syyrian uudesta hallinnosta, että jos se on joltain mennyt ohi, että tosiaan Bashar al-Assad 2024 syrjäytettiin ja tuomittiin tässä kuolemaan hiljattain. Mun mielestä Syyriassa, mutta nyt johtoonhan on noussut entinen al-qaidalainen, joka ensin oli Yhdysvaltojen tappolistalla ja sen jälkeen pääsi ihan valkoiseen taloon Trumpin kestittämäksi, että nopeasti vaihtuu nämä roolit siellä, mutta tosiaan se hallinto on edelleen hyvin heikko ja just ei ole toimivaa armeijaa, ei ole oikein mitään tällaista, että tosi paljon töitä on tehtävänä. Tästä päästäänkin pienen Syyria matkan jälkeen meidän päivän aiheeseen eli oli siis tarkoitus puhua turkin saudi arabian ja pakistanin muodostamasta uudesta sotilaallisesta liittoumasta. Mutta mä ajattelin, että tässä on kyllä tärkeätä just ymmärtää, että tää koko dynamiikka, koska siihen liittyy paljon enemmän kuin nää 3 maata. Mutta tää on tosi mielenkiintoinen kuvio, koska koska ei ole niinku oikein selvää, että että näillä 3 olisi välttämättä mitään yhteistä. Vihollista esimerkiksi Saudi-Arabia suotaa toki Irania vastaan. Pakistanin pitkäaikainen arkkivihollinen on toisaalta Intia. Ja sitten kun äsken kuultiin, niin Turkin pahin alueellinen vastustaja on Israel. Eli nyt keskustellaan vähän siitä, että mitä tästä kolmen maan liittoutumasta pitäisi nyt ajatella ja onko tämä kyseessä pelkkä julistus ja tämmöistä pelkkää silmänlumetta vai onko tämä todellinen sotilasliitto?

Minna Kuusisto

Eli mitä siis nyt on käynyt, niin elokuun alussa Näiden 3 maan turkin saudi arabian ja pakistanin voisi sanoa kai sitten valtion päämiehet eli turkin presidentti saudi arabian prinssi ja ja pakistanin pääministeri allekirjoittivat mekassa tällaisen yhteisen puolustus sopimuksen, jossa todettiin muun muassa tai me ei tiedetä sen sopimuksen sisältöjä varsinaisesti, mutta tässä. Tässä julkilausumassa, mikä silloin tuli, niin niin siinä todettiin, että sopimuksessa säädetään, että hyökkäys yksi vastaan katsotaan hyökkäykseksi kaikkia vastaan ja sellaisenaanhan tää muistuttaa tosi paljon naton artikla vitosta, vaikka me ei nyt vielä tiedetäkään, että mitä tää oikeastaan käytännössä tarkoittaa. No ainakin turkin viranomaiset kommentoi tuoreeltaan sen verran, että kyse on puhtaasti puolustusliitosta ja just mitä sanoit näistä tavallaan että. Ei ole ehkä sitä yhteistä vihollista, niin että tätä ei ole myöskään kohdennettu mitään tiettyä valtiota vastaan. Ja sitten tietysti yksi kysymys, mikä tässä nousee, on se, että Turkki on tietysti myös NATO-jäsenmaa. Ja varmaan siitä syystä turkkilaiset myös kiirehti kovasti sanomaan, että tämä uusi sopimus nyt ei millään tapaa heikennä näiden maiden sitoumuksia jo olemassa oleviin järjestelyihin.

Liselott Lindström

Mutta se on kiinnostavaa, että miten tulee tämmöinen ketjureaktio, että joku iskee johonkin ja iskee johonkin ja sitten onkin yhtäkkiä moni, joka on lupautunut tulla apuun. Mutta siis toki... Tämä kysymys väistämättä tulee mieleen, että kun Turkki ei ole ehkä NATO-jäsenmaana ollut viime vuosina ihan se helpoin yhteistyökumppani, jos mietitään tätä Suomen ja Ruotsin liittymisprosessia, eikä Erdoganin ja Trumpin välit ole hirveän hyvät tai ainakaan parhaat mahdolliset. Ja jos ihan mietitään ideologista pohjaa, niin moni voisi ajatella, että tässä on uudessa liittoumassa, niin Turkki on paljon enemmän sitten samanmielisten kanssa kuin esimerkiksi Natossa.

Minna Kuusisto

Jep, että onhan nää nyt kaikki kuitenkin muslimimaita ja voisi ajatella, että heillä on niin kuin ideologiselta pohjalta paljon enemmän. Itse asiassa yhteistä ja ehkä tästä päästäänkin siihen, että mitä yhteistä ja toisaalta sitten mitä erottavaa näillä 3 maalla on, että mitä kukin tässä nyt niin sanotusti tuo pöytään. Ja no turkilla on tietysti mahtava armeija nato maista toiseksi suurin armeija saudeilla on sitä öljyrahaa niin kuin mekin ollaan täällä moneen otteeseen puhuttu ja siellä toisaalta sijaitsee kaikki myös nää muslimimaailman pyhimät paikat. Pakistan taas on. Ainoa muslimimaa, jolla on hallussaan ydinase ja perinteisesti jos mietitään näitä 3 niin niin varmasti vedetään nyt taas tosi mutkia suoraksi. Mutta siis että perinteisesti pakistanilla on ollut ihan toimiva suhde sekä turkkiin että saudi arabiaan, mutta turkeilla ja saudeilla taas on ollut aika vaikeakin suhde. Esimerkiksi olivat eri puolilla tässä libyan sodassa, mutta toisaalta selkeästi ylipäättään tässä kokoonpanossa, niin tällaista lähentymistä on tapahtunut nimenomaan tän Iranin sodan aikana, kun itse asiassa muodostui tää. Niin sanottu tällainen kvartetti, eli Saudi-Arabia, Turkki, Pakistan ja Egypti, eli tällainen nelikko, jotka kaikki on kovasti, no kaikkien intresseissä on ollut saada rauha aikaan Lähi-itään. No, Egypti ei ole tässä uudessa järjestelyssä mukana, tai ei ainakaan vielä, mutta no ehkä me palataan siihen vähän myöhemmin, että voisiko olla.

Liselott Lindström

Jes, ja tosiaan niin kuin asiantuntijat ajattelee nyt tämä vahva tämmöinen konsensus tuntuu, että olevan, että Saudi-Arabia, sillä on rahaa, mutta... Ei ole niin kuin sotilaallista kapasiteettia, että toisilta kaikin puolin on ollut tosi riippuvainen. Yhdysvalloista tulisi nyt sitten jatkossa rahoittamaan puolustusteollisia hankkeita pakistanissa ja turkissa ja tällä tavalla kaikki niinku osapuolet silleen hyötyisi. Ja turkki niinku sanoit valtava armeija, hyvin pitkälle teollistunut maa ja ja tota ja pakistan taas on hyvin militarisoitunut maa, köyhä, mutta väestöltään valtava maa eli maa, jossa on niinku paljon semmoista. potentiaalia vaikka tuottaa aseita ja myös kasvattaa taloutta, mutta just armeijahan hallitsee siellä todella kovalla otteella. Ja Pakistanin puolustusteollisuudessa on tosi korkeatasoista myös suunnitteluosaamista, mutta

pullonkaulana on usein just näiden hankkeiden rahoitus, ja siihen sitten saadaan Saudeilta ehkä tässä kohtaa sitten helpotusta.

Minna Kuusisto

Jotenkin mua vaan ekonomistina vähän häiritsee toisaalta, että nyt joka paikassa selkeästi annetaan Saudeille tämä Lompakon rooli, että jotenkin ajatellaan, että saudit on nyt se joka ratkaisee tän, että ne ne tuo rahan pöytään. Mehän tehtiin ekalla tuotantokaudella jakso saudeista ja no silloin ei ollut vielä sotaa Iranissa. Öljyhinnat oli ihan eri tasolla kun nyt ne oli paljon matalammalla, mutta silloin mä muistuttelin, että saudi arabian valtio tekee niin sanotusti turskaa tai valtio velkaantuu. Periaatteessa aina kun öljyn hinta on alle 90 dollarissa tynnyriltä. No nyt se kutakuinkin on siellä 90 dollarissa tän sodan ansiosta eli ja on käynyt ajoittain paljon korkeammallakin. Eli siis vaikka tää sota on toki ollut saudien talouskasvulle kyllä tosi haitallista ja esimerkiksi öljyn tuotanto on laskenut rajusti, niin valtion tulot ei ole kyllä sillä lailla varsinaisesti romahtanut, koska tosiaan öljyn hinta on ollut niin korkealla. Ja toisaalta saudi-arabian valtiohan ei ole mitenkään erityisen velkaantunut, eli sillä on kyllä sillä on kyllä myös varaa ottaa lisää velkaa. Mutta että jos mietitään tän tän puolustusyhteistyön kautta, että tää saudien rooli tässä on ensisijaisesti olla rahoittaja, niin niin kyllä mä niinku ajattelen, että no joo se käy järkeen. Totta kai verrattuna näihin 2 muuhun. Turkki on ollut aikamoisessa kassakriisissä tässä viime vuosina pahemmillaan ja ja on ollut niinku valuuttakriisi ja kaikenlaista ja ja pakistan taas on niinku selvästi köyhempi maa, mutta sitten on saudeilla niitä omiakin rahareita. Totta kai ne nyt haluaa tietysti, niiden pitää panostaa siihen omaan puolustuskykyyn, mutta niiden pitäisi myös korjata näitä sodantuhoja. No okei, Saudi-Arabiahan ei ollut mikään Iranin kanssa ykköskohde, ne on lähinnä hutit, jotka sinne Saudeihin on iskenyt. Mutta se, mitä Saudien pitäisi tässä kiireenvilkkaa tehdä, on tietysti rakentaa esimerkiksi tälle Hormusin salmelle vaihtoehtoja infraa, että on siellä tavallaan muitakin rahankäyttökohteita kuin nyt pelkästään sitten tämä puolustusyhteistyö.

Liselott Lindström

Ja niin kuin just ollaan puhuttu näistä Saudien megahankkeista aavikolla ja tällaista. Mutta tota eihän tää niinku ihan tyhjän päälle tätä yhteistyötä rakenneta, että mehän mainittiin just siinä Iran jaksossa. Olisikohan siinä ollut, että saudi arabialla ja ja pakistanilla on olemassa oleva puolustusdiili, joka ehkä kattaa vähän enemmän kuin nytten nytten tää, koska jos mä ymmärsin oikein niin tässä nyt diilissä ei ole oikein selkeätä, että koskeeko niin kun pakistanin ydinase. Pelote myös nytten Saudi-Arabiaa ja eilenhän tuli vähän lisätietoja.

Minna Kuusisto

Tai siis minä otetaan tätä nyt tiistaina, niin elokuun viimeisenä päivänä tuli vähän tavallaan lisätietoja siitä, että mitä aiotaan tehdä. Mutta joo, minä ainakin olen

ymmärtänyt näin, että Pakistan on nimenomaan korostanut tässä kohtaa sitä, että...
Että ei ole se oma ydinasepelote nyt koske automaattisesti näitä muita maita.

Liselott Lindström

Niin, mutta sitten silloin se diili Pakistaniin ja Saudi-Arabian välillä, mun mielestä siinä se oli vähän selkeämmin sitten, että se saattaisi koskeakin, että mikä sitten on se, joka on voimassa, mutta Pakistanhan ei ole liittynyt mukaan Iranin sotaan puolustamaan saudeja. Just niin kuin sanoit, Hutit on tehnyt sinne iskuja maahan. Toki Pakistan on ollut merkittävä, tai ottanut merkittävää roolia tässä rauhanneuvotteluissa, että ne on selkeästi yrittänyt pysyä tästä kaukana. Mutta tämä Pakistanin ja Saudi-Arabian yhteistyö, sehän on tosi pitkäaikaista ollut aiemminkin, että Pakistan on kouluttanut Saudi-Arabiaan sotilaita ja tarjonnut teknistä tukea. Pakistanilla on 8000 sotilasta. Saudi-Arabiassa on hävittäjädroneja, ilmapuolustusjärjestelmiä ja tällaisten kanssa auttanut. Ja myös toisaalta Pakistan on järjestänyt Turkin kanssa yhteisiä sotaharjoituksia vuosien mittaan. Ja sitten taas Saudi-Arabia on puolestaan vähän... Vähän vaikeista väleistä huolimatta ostanut aseita, drooneja ja tällaista turkista.

Minna Kuusisto

Niin kyllä mun mielestä ihan olennainen kysymys tässä tietysti on se, että onko tämä yhteinen puolustuslauseke hyökkäys yhtä vastaan, hyökkäys kaikkea vastaan, onko se pelkkää sanahelinää, että tässä kohtaa tuntuu, että vaikea pitää sitä vielä kovin uskottavana. Ihan siis siitäkkin syystä, että alueella on nyt akuutti konflikti käynnissä ja niin kuin säkin sanoit, niin eihän Pakistan esimerkiksi sinne ole nyt rynnännyt Saudi-Arabiaa. Koulustamaan tota näitä näiltä hutien iskuilta, että ei vaadita myöskään paljoa siihen, että taistelut Yhdysvaltojen ja Iranin välillä taas kärjistyy ja Iran jatkaa vaikka tai laajentaa iskuja näihin persianlahden maihin, että mun on niinku hyvin vaikea tässä kohtaa nyt nähdä, että sinne olisi ensimmäisenä pakistan ja turkki rientämässä sitten saudien tueksi.

Liselott Lindström

Mutta niin, että se keskeinen ongelma tän liittoman osalta on ehkä just se, että voiko. Voiko liittouma toimija ilman yhteistä vihollista, että onhan niillä vähän ehkä semmoinen pieni pieni yhtenäinen yhtenäinen vihollinen israelissa, vaikka ei olisi niin kuin suoraan niin vähän välillisesti silleen että että. Ystäväni vihollinen on viholliseni, mutta maailman historiastahan löytyy lukuisia esimerkkejä sotilaallisista liittoumista, joiden käytännön merkitys on sitten jäänyt hyvin vähäiseksi. Esimerkiksi niin kutsuttu Manilan sopimus, tai on sanottu niin kuin Aasian Natoksi, joka allekirjoitettiin vuonna 1954. Silloin oli länsimaita, Pakistan, Filippiinit, Thaimaa mukana, ja liittoman tarkoituksena oli silloin nimenomaan vastustaa kommunismin leviämistä Kaakkois-Aasiassa. Okei, siinä oli nyt semmoinen yhteinen vihollinen, mutta semmoinen kuitenkin aika löyhä. Tai jotenkin se epämääräinen sellainen tai vastaavasti sitten

bagdadin sopimus eli sentto, joka solmittiin vuonna vuotta myöhemmin ja siinä allekirjoitteilla oli turkki, irak, iran, pakistan ja ja UK eli siis iso britannia. Siinäkin samaan tapaan niinku tavoitteena oli kommunismin vastustaminen, mutta molemmissa näissä niinku törmättiin lopulta siihen, että että jäsenmailla oli hyvin eriävät intressit ja erilaiset turvallisuushuolet. Pakistanin ykköshuolenaihan oli silloin Intia ja Iran halusi suojaa Neuvostoliitolta ja Turkilla oli silloin omat murheensa. Mutta vähän nyt mä hyppään vähän hevoselle tässä, mutta onhan se nyt, jos miettii Naton tulevaisuutta, niin sama ongelma, että kuka nyt on enää, pitkään oli se Venäjän vihollinen, nyt on vähän silleen, että no kukas se vihollinen on ja kaikilla on vähän erilaiset turvallisuushuolet ja tällaista.

Minna Kuusisto

Ja meillä saattaa olla jopa liittooman sisällä tapoja, joita pikkuhiljaa aletaan pitää. Jos nyt ei ihan vihollisina, niin ainakin jonkin sortin vastustajina. No joo, mutta siis niin kuin nämä Turkinkin edustajat nyt sitten medialle kertoi tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, että tosiaan ainakaan virallisesti ei ole mitään yhtä nimettyä vihollista tai kohdetta. Ja tosiaan selvää tietysti, että Saudi-Arabiaan kohdistuu tällä hetkellä ehkä se akuutein turvallisuusuhka. Vihollinen on nimenomaan Iran ja toisaalta nämä Iranin tukemat alueelliset ryhmittymät ennen kaikkea ne Jemenin hutit, jotka ei, sekin on hyvä ehkä korostaa, että nehän ei ole samaan tapaan yhtä tiiviissä Iranin ohjauksessa kuin vaikkapa Hizbollah libanonissa, mutta joka tapauksessa niin niin nehän on oikeastaan se ehkä kaikista pahin turvallisuusuhka ollut saudeille tässä tän Iranin sodan aikakin. No turkkia johtavalla erdownilla taas sitten niin kuin on ehkä aiemmissa jaksoissa joskus puhuttukin, niin on juuret siellä muslimiveljeskunnassa eli siellä itse asiassa samassa ryhmittymässä, jota esimerkiksi hamas edustaa ja. Näistä 3 maasta turkki on selkeästi myös se, joka on suhtautunut jyrkimmin israelin toimiin gazassa, mikä tietysti käy järkeen, koska turkin ensisijainen vihollinen tai vastustaja niin kuin tässä on puhuttu, niin on nimenomaan se israel. Ja kuten todettu, niin niin israelilaisista poliitikoista ja näin niin niin osa pitääkin jo turkkia ihan yksi pahana vihollisena kuin Irania, mutta sitten taas pakistanilla kuitenkin kyllä mä näen, että jos sä sanoit, että että silloin jo kylmän sodan aikaiset nää sotilasliittoumat vähän niinku kaatui siihen tietynlaiseen eri pureaan ja silloinkin pakistanin se ykkösvihollinen oli intia ja kyllä mä niinku ajattelin, että se on kuitenkin. Heille se on aika tärkeä fokuksessa, niillä on pitkäaikainen rajakiista, ja viimeksi nämä maat otti yhteen, no, viime vuoden keväällä 2025 toukokuussa konflikti kesti neljä päivää ja onneksi ei sitten kuitenkaan siitä eskaloitunut, mutta mun mielestä on kyllä ihan perusteltua kysyä, että kuinka uskottavaa on, että nämä kolme maata olisi valmiita ihan puolustamaan toinen toisiaan kenties sellaista vihollista vastaan, jota ei välttämättä tavallaan itse pidetä vihollisena, jota vaan ehkä yksi näistä jäsenmaista pitää vihollisena. Niinku todellisena vihollisena.

Liselott Lindström

Ja sitten nousee kysymys, että miksi ihmeessä sitten nämä kolme maata nyt sitten ylipäättään on sopinut tästä yhteistyöstä tai miten tähän päädyttiin. Että neuvotteluja käytiin mediatietojen mukaan reilun vuoden verran, eli ne käynnistyi Trumpin valtakaudella ja siinä kohtaa, kun Gazan sota oli jo ollut käynnissä ja myös Israelin ja Iranin välillä oli nähty ensimmäiset suorat ohjusiskut. Mutta ehkä se tärkein motivaattori tässä taustalla on nimenomaan se Yhdysvaltojen muuttunut rooli. Eli Trumpin toisella kaudella... liittolaiset ympäri maailman on yhä paremmin ymmärtäneet, että Yhdysvaltoihin ei voi luottaa samalla tavalla kuin aiemmin.

Minna Kuusisto

Jep, ja tietysti huomattu kaikki alla Euroopassa, Aasiassa nyt sitten myös Lähi-idässä, mutta jos mietitään tätä vertausta vaikka Eurooppaan, niin Euroopassa kuitenkin on jotain näitä olemassa olevia rakenteita, jonka päälle tavallaan, tai jotka mahdollistaa ehkä erityyppisen reagoinnin. Eli ensinnäkin tietysti valtaosa Euroopan maista on kuitenkin NATO-jäsenmaita. Tietysti NATOn uskottavuutta voi kanssa kyseenalaistaa. Mutta sen lisäksi meillä on euroopan unioni, joka nyt kaikista puutteistaan huolimatta on kuitenkin tällainen jonkinlainen yhteistyömekanismi mahdollistaa esimerkiksi osaltaan tätä yhteistä rahoitusta puolustuksen vahvistamiseen, mutta että lähi idässä mitään tällaisia rakenteita ei ole ollut, että kyllä tässä varmasti yhteistyön tiivistämisessä on ennen kaikkea nyt kyse siitä, että reagoidaan tähän yhdysvalloissa tapahtuneeseen. Kenties aika pysyvään muutokseen. Ja iso kysymys on esimerkiksi se, että tuleeko Yhdysvallat korjaamaan ja rakentamaan uudelleen sen tukikohtia Persianlahdella, kun sota päättyy. Että nythän tästä on ollut aika paljon mediakirjoitteluakin, että Yhdysvallat oikeasti harkitsee uudelleen sitä läsnäoloaan Persianlahdella. Ja todennäköisesti jos ja kun varmasti siellä alueella kuitenkin jotain tukikohtia pitää, niin varmaan siirtää niitä enemmän sinne länteen. Ja tavallaan niin kuin tätäkin kautta, niin niin persianlahden maiden pitää miettiä vähän niin kuin se oma oma turvallisuuksensa uusiksi, että kyllähän amerikkalaiset on tajunnut sen, että no ensinnäkin no näiden vahinkojen korjaaminen on aika kallista ja ne on toisaalta tajunnut, että että Iran pystyy iskemään niihin tosi hyvin, että että niin kuin. että amerikkalaiset sotilaat ei ole siellä turvassa, ja toisaalta tietysti nämä Persianlahden maat on ehkä tajunnut, että no, se, että siellä on Yhdysvaltojen tukikohta, niin ei välttämättä ole millään tavalla sua suojaava tekijä, vaan pikemminkin päinvastoin, että se tekee susta itse asiassa kohteen tässä sodassa.

Liselott Lindström

No, mitä sitten tarvittaisiin, että tämä niin kuin Megan sopimus oikeasti olisi muutakin kuin pelkkä julistus? Mä ajattelin, että tähän väliin on ehkä hyvä, kun me puhutaan tästä Lähi-idän Natosta, niin tota, että sen termin taisi itse asiassa keksiä Intian lehdistö, että tietenkin heidän intresseissä on ehkä sitten vähän paisu. Tätä, että katsokaa nyt mitä mihin pakistan on niin kun ryhtymässä. Ja jos miettii sitä intian niinku sisäisiä jännitteitä

hindujen ja muslimien välillä niin tota niin niin että vaan tämmöinen disclaimer että hyvä muistaa, mutta on se aika naseva, mutta tota. Mutta joo tarvittaisiin siis sinne pysyvä poliittinen päätöksentekomekanismi ja sille jotkut rakenteet. Nyt on ilmeisesti sovittu jonkinlaisesta ministerikomiteasta ja sihteeristöstä, jotka perustettaisiin saudi-arabiaan, mutta. Nämä niin kuin semmoiset mekanismit ei nyt vielä tee mitään sotilasliittoa.

Minna Kuusisto

Joo tai varmaan tämä ministerikomitea on sitä ajatus, että tietysti joku joka kokoontuu säännöllisesti. Mutta tosiaan eilen tuli lisätietoa sen verran, että että sihteeristön tarkoitus perustaa saudi arabiaan ja ainakin nyt ensimmäiset 3 vuotta sitä sitten johtaisi. Pakistan, että että niinku jotain on nyt sovittu. Mutta siis tärkeämpiä se tietysti vielä olisi, että että pitäisi luoda tämmöiset pysyvät sotilaalliset kommentorakenteet, että pitäisi olla tämmöinen päämaja, jossa olisi näiden kaikkien maiden edustajia ja sotilaskomentajia ja muuta henkilöstöä, että natollahan tällaiset rakenteet on ja tietysti sen lisäksi natolla on verkosto erilaisia alueellisia.

Liselott Lindström

Niin, ja sitten pitäisi sopia komentoketjuista, kuka käskee ja ketä, mitkä Turkin, Pakistanin ja Saudi-Arabian joukot on liittouman komentajan alaisuudessa, kuka vastaa ilmapuolustuksesta, kuka vastaa laivastoooperaatioista. Nythän esimerkiksi Pakistan ja Turkki on molemmat ilmaissut tukensa Saudi-Arabian johtamalle meripuolustuskoalitiolle, kun hormosinsalmen tilanne on mitä on, mutta mitä...

Minna Kuusisto

Sekään oikeastaan tarkoittaa käytännössä sepä se, että siinäkin tavallaan tullaan siihen, että no kaikenlaiseenhan voidaan niin kuin sitoutua paperilla, mutta mitä se nyt on oikeasti sitten tarkoittanut ja pitäisi tietysti olla tälle liittoumalle sitten erikseen. ihan dedikoituja omistautuneita sotilasjoukkoja, joiden asemapaikat olisi eri maissa. Pitäisi olla erilaista siis operatiivista suunnittelua, valmistautua eri skenaarioihin, järjestää niitä säännöllisiä yhteisiä sotaharjoituksia. Sitten tietysti näiden armeijoiden kalustoja ja laitteet pitäisi myös olla sellaisia, että ne toimii hyvin yhteen ja eri maiden joukot osaa niitä käyttää, mikä taas sitten tarkoittaa sitä, että kun tehdään vaikka uusia hankintoja, niin pitää olla tietysti pitäisi olla vähintäänkin sitten yhteiset standardit siihen, että mitä hankitaan ja tai todennäköisesti tehdä myös yhteishankintoja.

Liselott Lindström

Mutta ehkä niinku kaikista tärkeintä olisi jotenkin semmoinen poliittinen uskottavuus ja se tietysti koostuu siitä, että miten nää just kaikki mitä me nyt mainittiin, miten nää kriteerit täytyy, mutta myös siitä, että miten niinku yksimielisiä nää maat on ja ja miten niiden johto onnistuu silleen olemaan julkisuudessa erilaisissa poliittisissa

kysymyksissä samaa mieltä tai niinku samalla samalla linjalla tai tai niinku samassa. ja että jos esiinnyttään riitaisina tai ristiriitaisina ja korostetaan eri intressejä, niin sitten eihän kukaan usko, että oikeasti oltaisiin puolustamassa toista, mutta no, toisaalta Natossahan sitä kyllä tapahtuu koko ajan.

Minna Kuusisto

Mutta tietysti Natolla on kuitenkin jo jonkin sortin perinteet ja NATO on tehnyt lukuisia Oikeita sotilasoperaatioita ja että se on tietysti mä ajattelen myös, että vähän eri asiaa, että sitä ja siitä huolimatta se ehkä se, että siitä huolimatta se kaikki eripuraisuus niin kuin heikentää naton uskottavuutta vähän kuin kaikkien silmissä, niin mitäs sitten jos ei ole edes ikinä tehty mitään konkreettista ja sitten aletaan olla eripuraisia. Mutta no joo, mutta jos aletaan pikkuhiljaa vähän vetämään yksi, että langan päitä niin että mitä pitäisi ajatella ja ja ja tota miksi tällainen allianssi nyt on syntynyt siitä? Me ollaan keskusteltu tietysti paljon, mutta että mitä tää tarkoittaa? Yks asia minkä mä ainakin tässä niinku näen on se, että kyllähän selkeästi nyt lähi itään on tavallaan tässä kaasan ja kaasan ja Iranin sodan raunioille on muotoutumassa tälleen 2 blokkia ja ensimmäinen on tää tää niinku israelin ja arabiemiraattien muodostama löyhä liittouma, johon kuuluu myös somalimaa. Tätäkin me ollaan aiemmissa jaksoissa sivuttu ja sitten toinen on tää mistä me ollaan puhuttu tänään ja näissä tietysti. Tämä ensimmäinen eli tämä Israelin ja Arabiemiraattien muodostama on se, joka on USA:n tiiviimpi liittolainen ja tavallaan ehkä varauksettomammin Yhdysvaltojen puolella asioissa. Vaikka sitten toisaalta jälkimmäisenkin liittooman maat on perinteisiin jenkkien liittolaisiin. Mä en tiedä, miten sä tämän näet, että tämä on musta Yhdysvaltojen näkökulmasta ihan kiinnostava kuvio.

Liselott Lindström

Joo, on todella kiinnostava, just kiinnostava just tämä, että miten niin kuin... Yhdysvallat nyt on sitten enemmän pitänyt turkin puolia kuin israelin puolia tässä syyriajupakassa, että että niinku mutta selkeästihän tässä on nyt kyse siitä, että että yhdysvaltoihin ei voi luottaa. Yritetään jotenkin niinku nyt alkaa kehittää jotain omaa omaa niin kuin systeemiä. Toisaaltahan tää on just sitä mitä trump on sanonut haluavansa, että maat itse pitää huolta omasta puolustuksestaan, mutta sitten ehkä ei toisaalta ihan tällä tavalla, että niinku yhdysvallat menettää kokonaan koko kontrollin kaikesta.

Minna Kuusisto

Niin ja siis että että jenkit niinku haluaa tietysti sitä, että kaikki ottaa enemmän omaa tai kaikki ottaa enemmän vastuuta siitä omasta puolustuksestaan. Sitähän ne on nimenomaan halunnut, mutta sitten toisaalta yhdysvallat kyllä haluaisi, että kaikki ostaisi ne aseensa nimenomaan jenkeiltä. Eikä sitä, että aletaan kehittää jotain tämmöisiä yhteisiä tämmöisiä koalitioita ja joissa sitten tarkoituksena onkin kehittää vaikka jotain yhteistä puolustusteollisuutta, niin se ei ehkä ole jenkkien mieleen.

Liselott Lindström

Niin, mutta tota kiinnostava kysymys on tämä kyllä, että miksi egypti ei ole mukana, koska se jotenkin sopisi siihen tosi hyvin, mutta yksi asia on just tämä nimenomaan tämä viholliskysymys. Intia on Pakistanin vihollinen, mutta ei Egyptiin, ja Egypti on itse asiassa aika paljon lämmitellyt suhteitaan Intiaan tässä viime aikoina, ja se on sitten yksi syy ehkä, että ne nyt ei ole halunnut mennä tänne mukaan, että ne ei halua nyt sitä yhteistyötä, ne on taloudellista ja puolustuksellista yhteistyötä Intian kanssa, niin ei halua sitä orastavaa suhdetta nyt sitten tuhota tämmöisellä.

Minna Kuusisto

Eikä ehkä toisaalta sitten halua myöskään Yhdysvaltoja liikaa ärsyttää tässä kohtaa, mutta se mikä oli kiinnostavaa tuossa, että Bangladesh ilmeisesti harkitsee jo jo mukaan menemistä ja ja on kuulemma saanut kutsun myös keskustelemaan aiheesta, että kyllähän tää selkeästi herättää kiinnostusta. Tää liittouma myös näiden tän kolmikon ulkopuolella, että että ehkä niinku tässä vaiheessa näyttää siltä että. Todennäköistä on, että tämä liittouma tulee vaan kasvamaan tästä nykyisestä.

Liselott Lindström

Ja ehkä se sitten pikkuhiljaa löytää sitten muotonsa, että mä luin myös analyyseja siitä, että Egypti kyllä periaatteessa haluaisi olla mukana, mutta ei niinku tämmöisessä tämmöisessä artikla viiden kaltaisessa yhteistyössä, vaan niinku että vähän toisenlaisessa tai tai silleen, että voidaan olla mukana, kunhan tämä ei nyt koske meitä, että meidän ei sitten tarvitse lähteä niinku pommittamaan pommittamaan Intiaa, jos tulee taas jotain jotain Intiaa. ja Pakistanin välistä kähnää, mutta sitten toisaalta myös Egyptillä ja Israelilla on kuitenkin ollut nyt ihan silleen ok-välit ja ne on kuitenkin naapurimaita, niin myös, että Egypti ehkä ei turhaan halua lähteä sitten sohasemaan sitä murhaispesää.

Minna Kuusisto

Niin ja varmaanhan tässä on sekin, että tämän liittoumanhan kannattaa nyt tietyllä tavalla myös katsoa Natoa ja vähän niin kuin, että jos oikeasti on kunnianhimoiset tavoitteet, niin mikä toimii ja mikä ei. Ehkä on kiinnitetty myös huomiota tähän, että miten paljon tavallaan natokin saa vähän niinku anteeksi siitä huolimatta, että että on tää artikla vitonen ja ja aika paljon tietysti kyseenalaistetaan natonkin kohdalla sitä, että että pitääkö se oikeasti, että missä ne rajat menee. Nyt puhutaan aika paljon myös siitä, että venäjä saattaa lähiaikoina testata enemmän ja enemmän sitä naton kynnystä reagoida ja ja tavallaan, että jos ja kun venäjä tekisi vaikka jotain jotain vakavampaa häirintää tai jonkin sortin operaatiota mikä kohdistuisi. Baltian maihin, niin olisiko sit oikeasti muut NATO-mat reagoimassa, niin niin niin, ehkä ihan samanlainen keskustelu

koskee nyt sitten tätä uutta allianssia. Mutta mitä sä ajattelet, että mitä, jos nyt tätä suurvaltoja vielä mietitään, niin mitäs Kiina? Mitä Kiina tästä tuumaa?

Liselott Lindström

No, mä haluan, että Kiina istuu nurkassa ja syö poppareita ja katsoo, että miten tässä hommat kehitty. Mutta no Kiinahan jatkaa edelleen Iranin tukemista tai ei silleen suoraan, mutta kuitenkin ylläpitää kaikki taloudelliset yhteistyöt ja ostaa sitä öljyä ja tollasta. Ja sillä tavalla sehän on myös semmoinen asia, mihin Iran koko ajan luottaa, että se tulee jatkumaan ja siksi ne uskaltaa olla aika rohkeitakin näissä omissa ulostuloissaan.

Minna Kuusisto

Mutta mä jotenkin ajattelen, että ei Kiina tätä ainakaan silleen pahalla katso, että kyllähän ne on Kiinan eduksi tavallaan mitä enemmän tämä... Vanhat liittoumat vähän niin kuin hajoaa ja uusia muodostetaan ja vielä ehkä, että mitä pirstaloituneempi maailma, koska sitä heikompia liittoumia, mitä tavallaan niin kuin pirstaloituneempia ne on. Ja kyllä mä ajattelen, että tämä on just sitä maailmanjärjestystä, jota tietyllä tavalla Kiina haluaa. Ja eihän näistä mikään näistä maista ole sellaisia, jotka suhtautuisi myöskään kovin penseesti.

Liselott Lindström

Ja kaikki semmoinen Yhdysvaltojen vaikutusvallan väheneminen on Kiinan intressien mukaista. Ja se, että Yhdysvaltoihin ei enää luoteta, niin se on tosi hyvä asia Kiinalle. Ne varmaan vähän odottaa ja katsoo, että miten asiat kehitty ennen kuin sitten tekee omat strategiset päätöksensä. Mutta yksi... Mielenkiintoinen asia, mikä yhdistää näitä maita on se, että ne on kaikki niinku sunni sunni muslimimaita ja shiiojen valta niinku lähi idässä on kärsinyt tosi paljon viime vuosina Syyriassa kaatua lassarin hallinto Iranin alueellinen vaikutusvalta on hiipunut ja sitten niinku niinku me puhuttiin siinä yksi jaksossa niin niin vähän ehkä lähi idän monimutkaisessa valtapelissä niinku tää perinteinen sunni shiia jako ei välttämättä enää ole se niin kun. relevantein, että just Al-Shabaab tekee yhteistyötä hutien kanssa ja siitäkin on nyt ollut viime aikoina, että se yhteistyö on vahvistumassa ja ne haluaa droneja ja huteilta ja tällaista, että ehkä niin kuin, että onko se relevanttia, että ne kaikki on suunnimuslimumaita varmaan osittain, mutta ehkä ei niin relevanttia kuin olisi ollut vielä kymmenen vuotta sitten.

Minna Kuusisto

Niin, ehkä se ei ole kuitenkaan sit se pääjuttu tässä. No mut okei, onks tää nyt ihan sanahelinää vai... Vai onko tää jotenkin oikea sotilaallinen liittouma? Kun mä niinku itse ainakin ajattelen, että voihan olla, että tästä seuraa oikeasti jotain konkreettistakin. Varmasti ainakin yhteistyötä tiivistetään. Onko sä ihan niinku semmoinen nato-mainen liitto, niin ollaan mun mielestä tosi kaukana siitä tai vaatii niinku ihan hirveästi työtä,

mutta tavallaan jos tästä tulee jollain tavalla varteenotettava tämmöinen sotilaallinen liittouma, niin kyllähän se tarkoittaisi ihan merkittävää murrosta tässä lähi-idän turvallisuusjärjestyksessä, että kyllä mä ajattelen, että sitten tää olisi kyllä sellainen asia, joka Varmasti huolettaisiin siis siellä Tel Avivissa tietysti, mutta myös ehkä Teheranissa ja myös ehkä New Delhissä. Ja miksei ehkä vähän myös Emiraateissakin, että kyllä tässä moni saattaa olla vähän, katsoo tätä ainakin aika tarkalla silmällä.

Liselott Lindström

Niin, että mä näen ehkä sitä tässä vaiheessa vähän semmoisena eksperimenttinä tai tämmöisenä, että miltä voisi näyttää tämmöinen itse, että otetaan itse ohjat ja vastuut, mutta sitten on myös... Mielenkiintoinen kysymys, että haluaako Iran testata tätä, että mitä se oikeasti tarkoittaa, koska niin kuin totesit, että paperilla voi sanoa yhtä ja sitten tositalanteessa voi olla ihan toista, että siinä vaiheessa vasta tiedetään, että mikä tämä oikeasti on, jos tämä lähdetään testaamaan. Tai Israel.

Minna Kuusisto

Tai joku muu, tai Intia. No joo, mutta olisikohan siinä nyt keskusteltu riittävästi. Tämä oli siis nyt tämän... Onko tämä jo neljäs tuotantokausi? Kyllä tämä taitaa olla. Joo, 27 jaksoa purkissa ja niin kuin aina, niin me tietysti edelleen mielellään otetaan palautetta. Jos kuuntelet tätä Spotifyssa tai Apple-podeissa tai missä ikinä kuunteletkaan, niin muista täppää sitä jotain sopivaa merkkiä, että saat tämän podin suosikkeihin, niin pysytään aina kartalla, kun tulee uusia jaksoja. Muista antaa meille tähtiä. Seuraa meitä somessa. Meillä on ei niin aktiivinen Blue Sky-tili ja ehkä vähän aktiivisempi Instagram-tili. Mitä muuta?

Liselott Lindström

Mitä muuta? Tämä podi tehdään nyt yhteistyössä Maailman Kuvalehden kanssa. Ja mun nimi on Liselott Lindström.

Minna Kuusisto

Mä oon Minna Kuusisto. Kiva, että kuuntelit.